

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9618 af 18/08/2021 (Gældende)

Ankestyrelsens principmeddelelse 17-21 om billigst egnede bil - standardudstyr - særlig indretning - automatisk transmission - ansøgningstidspunkt

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 18-70802

Ankestyrelsens principmeddelelse 17-21 om billigst egnede bil - standardudstyr - særlig indretning - automatisk transmission - ansøgningstidspunkt

Principmeddelelsen fastslår

Støtte til køb af bil

Bilstøttereglerne i serviceloven og bilbekendtgørelsen har til formål at kompensere for borgerens nedsatte evne til at færdes. Det betyder, at den personkreds, der er omfattet af disse regler, får mulighed for at få dækket sit kørselsbehov med en egnet bil.

Billigst egnede bil

Støtte til køb af bil ydes efter en helhedsvurdering af borgerens behov til den billigst egnede bil og uden hensyn til, hvilket drivmiddel bilen anvender. Støtten ydes som et lån.

En borger må gerne købe en egnet bil med særlige indretninger, mens kommunen behandler en ansøgning om bilstøtte. Borgeren løber imidlertid risikoen for, at kommunen giver helt eller delvist afslag på ansøgningen. Borgerens køb af en anden bil, end den kommunen vurderer billigst egnet, må ikke medføre yderligere udgifter for kommunen.

Særlige indretninger

Kommunen kan yde tilskud til nødvendig indretning af en bil, hvis politiet har stillet krav om indretningen, hvis borgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller hvis indretningen letter borgerens placering i bilen. Det er en forudsætning for at opnå tilskud, at der ikke er tale om standardudstyr i bilen.

Tilskud til særlige indretninger kan ydes, uanset om der kan ydes støtte til køb af bil. Der kan, ud over de særlige regler om tilskud til automatisk transmission, ikke ydes tilskud til en særlig indretning, der er købt inden, der søges om tilskud til indretningen, medmindre købet af indretningen var uopsætteligt.

Særlig indretning eller standardudstyr

Det er en forudsætning for at opnå tilskud til en indretning, at der ikke er tale om standardudstyr.

Det er derudover en forudsætning for at yde tilskud til en særlig indretning, at indretningen kan anses for nødvendig som følge af borgerens funktionsnedsættelse. Hvis borgeren får støtte fra kommunen til køb af en bil med nødvendige indretninger, og indretningerne monteres fra fabrikken, ydes støtten til de nødvendige indretninger som en del af lånet til bilen.

Hvis en nødvendig indretning først monteres efter, at bilen har forladt fabrikken, ydes støtten til den nødvendige indretning som et tilskud. Hvis borgeren selv køber en bil og alene søger om tilskud til efterfølgende montering af nødvendige indretninger, ydes støtten til indretningerne også som et tilskud.

Det er i serviceloven og bilbekendtgørelsens regler ikke reguleret, hvilke indretninger der kan anses som særlige indretninger eller standardudstyr i en bil. Afvejningen her imellem ændres løbende i takt med udviklingen på bilområdet.

Ved vurderingen af, om en indretning er standardudstyr, skal der lægges vægt på, om det drejer sig om udstyr, der efter en faglig vurdering normalt bliver leveret og indsat i den konkrete bilmodel, før den forlader fabrikken. Afklaring af, hvorvidt en indretning er særlig indretning eller standardudstyr, er en del af sagens oplysning. Kommunen skal derfor, forinden den udmåler lån eller tilskud, indhente oplysninger om hvorvidt en indretning, eksempelvis automatisk transmission, er standardudstyr i den eller de konkrete bilmodeller, der indgår i sagens behandling.

Der ydes hjælp til reparation, udskiftning og afmontering af nødvendig særlig indretning efter behov. Hjælpen er uafhængig af, om støtten til den nødvendige indretning er givet som et lån eller som et tilskud.

Særligt om automatisk transmission

Når der ydes tilskud til særlig indretning i form af automatisk transmission, er det en betingelse, at den indkøbte bil er under et år gammel, og at bilen er forsynet med automatisk transmission fra fabrikken. Det betyder, at der kan ydes tilskud til automatisk transmission, selvom borgeren køber en bil med automatisk transmission, inden borgeren søger om tilskud.

Det forhold, at en købt bil er under et år gammel og forsynet med automatisk transmission fra fabrikken er ikke tilstrækkeligt til at opnå tilskud. Det skyldes, at det uanset købstidspunktet er en forudsætning for tilskud til automatisk transmission, at automatisk transmission ikke er en del af bilens standardudstyr. Kommunen skal derfor, forinden den udmåler tilskud, indhente oplysninger om, hvorvidt automatisk transmission, er standardudstyr i den købte bilmodel.

Udmåling af tilskud til automatisk transmission

En borger, der har ret til tilskud til automatisk transmission, får dækket den faktiske udgift til den automatiske transmission, dog maksimalt 27.491 kr. (2021). Den faktiske udgift er den ekstra udgift, borgeren skal betale for at købe modellen med automatisk transmission i forhold til samme bilmodel med manuelt gear.

Ofte vil den faktiske udgift til automatisk transmission fremgå af en prisliste. I andre tilfælde kan bilforhandlere eller andre relevante fagpersoners vurderinger inddrages, når den faktiske udgift til automatisk transmission i en bil skal opgøres. I nogle tilfælde er det imidlertid ikke muligt at opgøre den faktiske udgift til automatisk transmission i en bil, eksempelvis fordi prisforskellen mellem en bilmodel med og uden automatisk transmission, indeholder andet ekstraudstyr uden specifik prisangivelse af de enkelte dele.

Når en bil er udstyret med automatisk transmission, men det konkret ikke er muligt at opgøre den faktiske udgift på prisforskellen ift. den tilsvarende model med manuel transmission, har borgeren, efter et konkret skøn, ret til et tilskud svarende til prisforskellen på bilen med og uden automatisk transmission, der dog ikke kan overstige det maksimale tilskud for automatisk transmission.

De konkrete sager

I sag nr. 1 stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afgørelse, så borgeren ikke havde ret til tilskud til automatisk transmission. Borgeren havde købt en hybridbil, som var udstyret med automatisk transmission som standardudstyr. Borgeren var derfor ikke berettiget til tilskud til automatisk transmission som særlig indretning i den valgte bilmodel.

I sag nr. 2 stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afslag på tilskud til automatisk transmission. Borgeren havde købt en elbil, hvor automatisk(trinløs) transmission var en del af bilens standardudstyr. Der kunne derfor ikke ydes støtte til automatisk transmission som særlig indretning i den valgte bilmodel.

I sag nr. 3 stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afgørelse om, at borgerens tilskud til automatisk transmission skulle beregnes på baggrund af den faktiske udgift til den automatiske transmission i den bil, kommunen havde vurderet, var den billigst egnede bil til borgerens behov. Selvom borgerens faktiske udgift til automatisk transmission var større i den bil, borgeren havde købt, havde borgeren ikke ret til et større tilskud.

I sag nr. 4 stadfæstede Ankestyrelsen kommunens afgørelse om, at borgeren ikke havde ret til at få udbetalt et tilskud til automatisk transmission. Borgeren havde købt en bil, der var udstyret med automatisk transmission. Bilen kunne også købes med manuelt gear, og bilens pris var den samme, uanset om bilen var udstyret med automatisk transmission eller manuelt gear. Borgeren havde derfor ikke haft en faktisk udgift til automatisk transmission i bilen og var derfor ikke berettiget til tilskud til automatisk transmission.

I sag nr. 5. (tidligere principmeddelelse C-11-99) fandt Ankestyrelsen, at der kun kan ydes tilskud til særlig indretning i form af servostyring, hvis bilen ikke er forsynet med indretningen fra fabrikken. Ankestyrelsen lagde vægt på, at servostyringen var indbygget i bilen som ekstraudstyr, da ansøger fik den leveret fra fabrikken. Ankestyrelsen fandt således, at bilen var forsynet med indretningen fra fabrikken.

I sag nr. 6 (tidligere principmeddelelse O-35-99) stadfæstede Ankestyrelsen, at ansøger ikke var berettiget til tilskud til særlige indretninger af en bil, der var foretaget inden ansøgning var indgivet og bevilling forelå, bortset fra det faste tilskud til automatisk transmission. Ankestyrelsen lagde til grund, at det er et almindeligt princip i bilstandsloven (nu serviceloven), at ansøgning skal indgives og bevilling modtages inden anskaffelsen. Ankestyrelsen fandt ikke, at installering af de særlige indretninger havde været uopsætteligt.

I sag nr. 7 (tidligere principmeddelelse C-47-00) stadfæstede Ankestyrelsen, at borgeren ikke havde ret til tilskud til særlig indretning i form af skinner til fastspænding af kørestol og trinbræt til en nedstolet bus anskaffet efter eget valg. Borgeren var bevilget støtte til køb af en personbil, hvor de ansøgte indretninger ikke var nødvendige. Det forhold, at der var anskaffet en større og dyrere bil efter eget valg, kunne ikke i sig selv begrunde tilskud til særlig indretning.

I sag nr. 8 (tidligere principmeddelelse C-29-08) fandt Ankestyrelsen, at det ikke var tilstrækkeligt til at anse en indretning for en særlig indretning, at den først var blevet monteret i bilen, efter bilen havde forladt fabrikken. Det måtte også kræves, at der var tale om en nødvendig indretning som følge af

borgerens funktionsnedsættelse, og at der ikke var tale om standardudstyr. Ved afgørelsen af, om der var tale om standardudstyr blev der lagt vægt på, om det drejede sig om udstyr, der efter en faglig vurdering normalt blev leveret og indsat i den konkrete bilmodel, før den forlod fabrikken.

I sag nr. 9 (tidligere principmeddelelse C-40-08) fandt Ankestyrelsen, at der ikke kunne gives afslag på støtte til særlig indretning efter bilbekendtgørelsen alene med den begrundelse, at anskaffelsen var foretaget, inden bevilling var modtaget. Borgeren kunne derfor godt påtage sig en udgift, efter at borgeren havde søgt kommunen herom, og inden bevilling var modtaget. Borgeren løb imidlertid den risiko, at kommunen gav afslag, hvorefter borgeren selv måtte afholde udgiften.

Baggrund for at behandle sagerne principielt

Ankestyrelsen har behandlet fire sager principielt. Det har vi gjort for at afklare, om der kan ydes tilskud til automatisk transmission i el- og hybridbiler og for at afklare, hvordan den faktiske udgift til automatisk transmission opgøres.

Derudover indeholder principmeddelelsen de tidligere principmeddelelser nr. C-11-99, O-35-99, C-47-00, C-29-08 og C-40-08. Den praksis, som Ankestyrelsen har slået fast i disse tidligere offentliggjorte sager, gælder således fortsat på tidspunktet for offentliggørelsen af denne principmeddelelse.

Principmeddelelsen giver således et samlet billede af Ankestyrelsens offentliggjorte praksis om forskellen mellem standardudstyr og særlige indretninger ved udmåling af lån og tilskud i forbindelse med bilstøtte.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om social service (serviceloven), senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 1548 af 1. juli 2021

- § 114, stk. 2, om støtte til køb af bil.
- § 114, stk. 4, nr. 5, om støtte til nødvendig indretning mv.

Bekendtgørelse nr. 1252 af 20. november 2017 om støtte til køb af bil efter serviceloven med de ændringer, der følger af bekendtgørelse nr. 215 af 8. marts 2018 om ændring af bekendtgørelse om støtte til køb af bil efter serviceloven:

- § 7, stk. 1, om bevilling af støtte til køb af den billigst egnede bil til borgerens behov.
- § 7, stk. 3, om helhedsvurdering af den billigst egnede bil
- § 7, stk. 4, om tilskud til særlige indretninger bilen efterfølgende forsynes med og særlig indretning i form af automatisk transmission fratrækkes i bilens pris før lånet udmåles.
- § 13, stk. 1, om tilskud til nødvendig indretning af bil.
- § 13, stk. 2, om tilskud til automatisk transmission.
- § 13, stk. 4, om hjælp til reparation, udskiftning og afmontering af nødvendig indretning.
- § 16, stk. 1, om vilkår for lån efter § 7.
- § 16, stk. 2, om støtte til bil, som borgeren har købt fabriksny inden for det sidste år.

Praksis

Kasserede:

Følgende principmeddelelser er kasserede og gælder ikke længere (historiske).

Praksis er indarbejdet i denne principmeddelelse:

C-11-99: Hvor Ankestyrelsen fandt, at der i bilbekendtgørelsen kun gives hjemmel til at yde tilskud til særlig indretning i form af servostyring, såfremt bilen ikke er forsynet med indretningen fra fabrikken, Ankestyrelsen lagde vægt på, at servostyringen var indbygget i bilen som ekstraudstyr, da ansøger fik den leveret fra fabrikken. Ankestyrelsen fandt således, at bilen var forsynet med indretningen fra fabrikken.

O-35-99: Ankestyrelsen har behandlet en sag om tilskud til særlig indretning af en bil, der var foretaget inden ansøgning var indgivet og bevilling forelå. Ankestyrelsen fandt at ansøger ikke var berettiget til tilskud til særlige indretninger, bortset fra det faste tilskud til automatisk transmission. Ankestyrelsen lagde til grund, at det er et almindeligt princip i bilstandsloven (nu serviceloven), at ansøgning skal indgives og bevilling modtages inden anskaffelsen. Ankestyrelsen fandt ikke, at installation af de særlige indretninger havde været uopsætteligt. Det fremgik, at bilen med de særlige indretninger var købt og indregistreret primo november 1996, at kørekortskrav om særlige indretninger var dateret 16. januar 1997, og at ansøgningen var af 30. januar 1997.

C-47-00: Hvor borgeren ikke havde ret til tilskud til særlig indretning i form af skinner til fastspænding af kørestol og trinbræt til en nedstolet bus anskaffet efter eget valg. Borgeren var bevilget støtte til køb af en personbil, hvor de ansøgte indretninger ikke var nødvendige.

Det forhold, at der var anskaffet en større og dyrere bil efter eget valg, kunne ikke i sig selv begrunde tilskud til særlig indretning.

C-29-08: Hvor Ankestyrelsen fandt det er afgørende, at en særlig indretning kunne anses for nødvendig som følge af borgerens funktionsnedsættelse, og at der ikke var tale om standardudstyr. Ved afgørelsen af, om der var tale om standardudstyr blev der lagt vægt på, om det drejede sig om udstyr, der efter en faglig vurdering normalt blev leveret og indsat i den konkrete bilmodel før den forlod fabrikken.

C-40-08: Hvor der ikke kunne gives afslag på støtte til særlig indretning efter bilbekendtgørelsen alene med den begrundelse, at anskaffelsen var foretaget, inden bevilling var modtaget. Borgeren kunne derfor godt påtage sig en udgift, efter at borgeren havde søgt kommunen herom, og inden bevilling var modtaget. Borgeren løb imidlertid den risiko, at kommunen gav afslag, hvorefter borgeren selv måtte afholde udgiften.

Har ikke længere vejledningsværdi:

C-3-04: Hvor ankestyrelsen fandt, at en Carony transportkørestol som helhed skulle anses som en særlig indretning efter bilbekendtgørelsen. Det var derfor amtskommunen, der som første instans skulle træffe afgørelse om hele bevillingen.

Reglerne er ændret:

C-58-03: Hvor Ankestyrelsen fandt at ansøger var berettiget til udvidet lån til den af ansøgeren ønskede bil, som ud fra en sammenligning af de egnede bilers samlede pris, dvs. bilernes anskaffelsespris inklusive nødvendige særlige indretninger, var den billigste. Den ønskede bil var herudover også anset for at være den absolut bedst egnede bil.

C-34-05: Støtte til bil skulle ydes efter en konkret vurdering af behovet. Støtten skulle fastsættes i forhold til prisen på den billigste og bedst egnede bil. Ansøger kunne ikke frit vælge mellem bevilling af almindeligt lån eller udvidet lån til køb af bil. Ved vurdering af om en bil prismæssigt lå under den fastsatte maksimale låneramme for almindeligt lån, skulle der ved fastsættelse af lånets størrelse fra bilens pris fradrages tilskud til automatisk transmission. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at tilskud til automatisk transmission udgjorde et fast beløb, såfremt bilen var under 1 år og var forsynet med indretningen fra fabrikken, uanset om den faktiske prisforskel på en given biltype med og uden automatisk transmission var større eller mindre end tilskuddet.

Vejledninger

Vi har også anvendt vejledning nr. 10326 af 18. december 2017 om støtte til køb af bil og individuel befordring.

- Pkt. 46-47 om støtte til den billigst egnede bil til borgerens behov.
- Pkt. 80-83 og 86 om tilskud til automatisk transmission.
- Pkt. 100 om støtte til fabriksny bil.
- Pkt. 101-102 om støtte til ibrugtagne biler.

De konkrete afgørelser

Sag nr. 1, j.nr. 18-70802

Du har klaget over kommunens afgørelse om afslag på tilskud til automatisk transmission. Kommunen afgjorde sagen den 26. november 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til et tilskud til automatisk transmission.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at automatisk transmission ikke er en særlig indretning i din bil.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger til grund, at det af helbredsmæssige årsager er nødvendigt, at du kører i en bil med automatisk transmission.

Kommunen træffer den 12. november 2018 afgørelse om, at du ikke har ret til støtte til køb af bil, men at du har ret til tilskud til automatisk transmission, hvis du vælger selv at købe en bil.

Det fremgår af afgørelsen, at du skal sende en kopi af registreringsattesten, slutsedlen og en kopi af kvitteringen for købet af bilen til kommunen. Kommunen vil herefter undersøge den faktiske udgift til den automatiske transmission i den købte bil.

Du køber en fabriksny Toyota C-HR 1,8 Hybrid Selected, der er en hybridbil. Bilen er i lighed med andre hybridbiler udstyret med automatisk transmission som standardudstyr.

Vi finder på den baggrund, at du ikke har ret til tilskud til automatisk transmission i forbindelse med køb af din Toyota C-HR 1,8 Hybrid Selected. Dette skyldes, at der ikke er nogen særlig udgift forbundet med at købe denne bil med automatisk transmission, da det er en del af bilens standardudstyr.

Om reglerne

Der kan ydes tilskud til nødvendig indretning af en bil, hvis politiet har stillet krav om det, hvis borgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller hvis det letter borgerens placering i bilen. Tilskuddet kan gives, selvom der ikke ydes støtte til køb af bil.

Det er en forudsætning, for at yde tilskud til en nødvendig særlig indretning, herunder automatisk transmission, at indretningen kan anses for nødvendig som følge af borgerens funktionsnedsættelse.

Det er også en forudsætning for at yde tilskud, at der ikke er tale om standardudstyr. Ved afgørelsen af, om der er tale om standardudstyr skal der lægges vægt på, om det drejer sig om udstyr, der efter en faglig vurdering normalt bliver leveret og indsat i den konkrete bilmodel før den forlader fabrikken. Vi henviser til vores principafgørelser C-11-99 og C-29-08.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Du kan læse mere om, hvordan Ankestyrelsen behandler sager på møde på www.ast.dk

Sag nr. 2, j.nr. 18-59282

Du har klaget over kommunens afgørelse om tilskud til automatisk transmission. Kommunen afgjorde sagen den 23. august 2018.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til tilskud til automatisk transmission.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at automatisk transmission ikke er en særlig indretning i din bil.

Hvad er afgørende for resultatet

Det fremgår af sagen, at du i 2018 har købt en BMW i3, der er en elbil.

Din elbil er udstyret med en elmotor, der får kraft direkte fra bilens batteri, og har direkte forbindelse til hjulene.

Bilen er udstyret med en 1 trins gearkasse, der styres via et elektrisk betjeningshåndtag, hvor der vælges mellem drive (kørsel), park (parkering), neutral (frigear) og reverse (bak). Den 1 trins gearkasse er standardudstyr i den valgte bilmodel.

Vi er opmærksomme på dit ønske om, at kommunen støtter op om dit valg af en mere miljøvenlig bil. Det kan dog ikke føre til et andet resultat, fordi miljømæssige hensyn ikke indgår i vurderingen af retten til støtte eller tilskud efter reglerne i bilbekendtgørelsen

Vi finder på den baggrund, at du ikke har ret til tilskud til automatisk transmission i forbindelse med køb af din BMW i3. Dette skyldes, at der ikke er nogen særlig udgift forbundet med at købe denne bil med automatisk transmission, da det er en del af bilens standardudstyr.

Om reglerne

Der kan ydes tilskud til nødvendig indretning af en bil, hvis politiet har stillet krav om det, hvis borgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller hvis det letter borgerens placering i bilen. Tilskuddet kan gives, selvom der ikke ydes støtte til køb af bil.

Det er en forudsætning, for at yde tilskud til en nødvendig særlig indretning, herunder automatisk transmission, at indretningen kan anses for nødvendig som følge af borgerens funktionsnedsættelse.

Det er også en forudsætning for at yde tilskud, at der ikke er tale om standardudstyr. Ved afgørelsen af, om der er tale om standardudstyr, skal der lægges vægt på, om det drejer sig om udstyr, der efter en faglig vurdering normalt bliver leveret og indsat i den konkrete bilmodel før den forlader fabrikken. Vi henviser til vores principafgørelser C-11-99 og C-29-08.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Du kan læse mere om, hvordan Ankestyrelsen behandler sager på møde på www.ast.dk

Sag nr. 3, j.nr. 19-15504

Du har klaget over kommunens afgørelse om tilskud til automatisk transmission. Kommunen afgjorde sagen den 26. februar 2019.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ret til et tilskud på 10.000 kr. til automatisk transmission.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at du har ret til et tilskud til automatisk transmission, der svarer til den faktiske udgift til automatisk transmission i den bil, kommunen har vurderet, er den billigst egnede til dit behov.

Vi vurderer også, at du selv skal afholde de ekstra udgifter, der er forbundet med dit køb af en anden bil end den bil, kommunen har vurderet er den billigst egnede til dit behov.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at du den 26. september 2018 søger om støtte til køb af bil og tilskud til særlig indretning. Kommunen træffer den 8. februar 2019 afgørelse om, at du har ret til støtte til køb af bil med særlige indretninger, herunder automatgear. Det fremgår af afgørelsen, at den billigst egnede bil til dit behov er en Dacia Logan MCV, og at den faktiske udgift til automatgear i en Dacia Logan MCV er 10.000 kr.

Vi lægger også vægt på, at du den 13. december 2018 køber en Nissan Qashqai, hvor den faktiske udgift til automatgear er 28.500 kr. Den faktiske udgift til automatisk transmission er dermed højere i den bil, du har købt, end i den bil, som kommunen har vurderet, er den billigst egnede til dit behov.

Vi er opmærksomme på dine oplysninger om, at støtte eller særlige indretninger kan bevilliges til biler, der allerede er indkøbt af ansøger. Det ændrer dog ikke ved resultatet, fordi du har fået bevilget støtte til den bil, du selv har købt, mens din sag har verseret.

Vi bemærker, at du selv skal afholde de ekstra udgifter, der er forbundet med, at du har købt en anden bil, fordi det ikke må medføre øgede udgifter for kommunen, at du har købt en anden bil end den bil, kommunen har bevilget støtte til.

Om reglerne

Der gives tilskud til nødvendig indretning af en bil, hvis politiet har stillet krav om det, hvis borgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller hvis det letter borgerens placering i bilen.

Tilskuddet kan gives, selvom der ikke ydes støtte til køb af bil.

Tilskud til automatisk transmission udgør den faktiske udgift til den automatiske transmission, dog maksimalt 26.420 kr. (2019). Det er en betingelse for at få tilskud til automatisk transmission, at bilen er under et år gammel og er forsynet med automatisk transmission fra fabrikken.

Der ydes støtte til køb af den billigste bil, som er egnet til borgerens behov.

Borgeren må gerne vælge at købe en anden egnet bil, end den bil, kommunen har vurderet, er den billigst egnede. Den valgte løsning må ikke medføre yderligere udgifter for kommunen. Vi henviser til punkt 47 i vejledning om støtte til køb af bil og individuel befordring.

Det betyder, at borgeren ikke kan få tilskud til en indretning, som bliver nødvendig, fordi borgeren køber en anden bil end den billigst egnede. Det betyder også, at borgeren selv skal betale eventuelle ekstra udgifter til en nødvendig indretning, der er dyrere end i den billigst egnede bil.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Du kan læse mere om, hvordan Ankestyrelsen behandler sager på møde på www.ast.dk

Sag nr. 4, j.nr. 19-29749

Du har klaget over kommunens afgørelse om, at den faktiske udgift til automatgearet i din bil er 0 kr. Kommunen afgjorde sagen den 24. maj 2019.

Ankestyrelsen har nu afgjort din sag.

Resultatet er:

- Du har ikke ret til at få udbetalt et tilskud til automatisk transmission.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsen vurderer, at du ikke har haft en faktisk udgift til automatisk transmission i din bil.

Hvad er afgørende for resultatet

Du har krav i kørekortet om, at du skal køre med automatisk transmission. Du søger den 9. april 2019 om (genbevilling af) tilskud til automatisk transmission, fordi du selv vil købe en ny bil.

Kommunen skriver den 12. april 2019 til dig, at du skal sende kopier af dit kørekort, registreringsattest og kvittering på den bil, du køber. Kommunen vil herefter indhente den faktiske pris for automatgearet i bilen.

Du køber herefter en Opel Crossland X Exclusive 1.2T med automatgear.

Det fremgår af sagen, at en Opel Crossland X Exclusive 1.2T både kan købes med manuelt gear og med automatgear, og at prisen for bilen på købstidspunktet var den samme, uanset om bilen havde manuelt gear eller automatgear. Du har derfor ikke haft en udgift til automatgear ved købet af din bil, og den faktiske udgift til automatgearet er derfor 0 kr.

Vi er opmærksomme på, at du har krav i kørekortet om, at du skal køre med automatisk transmission, og at du derfor kan være berettiget til tilskud til automatisk transmission. Det ændrer dog ikke ved resultatet, fordi der ydes tilskud til den faktiske udgift, og du ikke har haft en faktisk udgift til automatgearet i din bil.

Vi bemærker, at kommunen har vejledt dig om, at du vil være berettiget til hjælp til reparation af automatgearet i din bil.

Om reglerne

Der gives tilskud til nødvendig indretning af en bil, hvis politiet har stillet krav om det, hvis borgerens helbredsforhold i øvrigt taler for det, eller hvis det letter borgerens placering i bilen.

Tilskuddet kan gives, selvom der ikke ydes støtte til køb af bil. Det er en betingelse for at få tilskud til automatisk transmission, at bilen er under et år gammel og er forsynet med automatisk transmission fra fabrikken.

Tilskud til automatisk transmission udgør den faktiske udgift til den automatiske transmission, dog maksimalt 26.420 kr. (2019). Den faktiske udgift er den ekstra udgift, borgeren skal betale for at købe modellen med automatisk transmission i forhold til samme bilmodel med manuelt gear.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.

Du kan læse mere om, hvordan Ankestyrelsen behandler sager på møde på www.ast.dk

Sag nr. 5, j.nr. 300125-99

Sagsfremstilling:

En ansøger fik afslag på tilskud til særlig indretning i form af servostyring. Servostyringen var installeret som ekstraudstyr på fabrikken på bestilling. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var tale om en indretning, som ansøgers bil efterfølgende var forsynet med.

Ansøger klagede til Ankestyrelsen og gjorde gældende, at det er uhensigtsmæssigt, at man ikke kan få tilskud til servostyring, hvis bilen udstyres med det fra fabrikken, når det er muligt at få tilskud, hvis servostyring installeres efter levering.

Det fremgik af sagen, at ansøger var bevilget støtte til køb af bil med 114.000 kr. samt særlig indretning i form af automatisk transmission og drejeskydekonsol, og at servostyring som ekstraudstyr fra fabrikken kostede 7.188 kr., og at eftermontering af servostyring ville koste ca. 17.000 kr. Af oplysninger fra FDM fremgik, at hovedparten af bilmodeller leveres med servostyring som standardudstyr, og at der iøvrigt i stort set alle tilfælde kan bestilles servostyring som ekstraudstyr fra fabrikken.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af om der kan ydes tilskud til særlig indretning i en situation hvor den særlige indretning ikke er standardudstyr, men indbygges på fabrikken før levering.

Afgørelse:

Ansøger var ikke berettiget til tilskud til særlig indretning i form af servostyring, som blev indbygget på fabrikken før levering.

Begrundelsen var, at der kun er hjemmel i bekendtgørelsen til at yde tilskud til særlig indretning i form af servostyring, såfremt bilen ikke er forsynet med indretningen fra fabrikken.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at servostyring - efter det oplyste var indbygget i bilen, da ansøger fik den leveret fra fabrikken. Ankestyrelsen fandt således, at bilen var forsynet med indretningen fra fabrikken.

Ankestyrelsen tilføjede, at Ankestyrelsen ikke ved denne afgørelse tog stilling til, hvorvidt ansøgeren opfyldte betingelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 1, om, at indretningen var nødvendig.

Ankestyrelsen tiltrådte således revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse.

I anledning af klagen orienterede Ankestyrelsen Socialministeriet om problemstillingen.

Sag nr. 6, j.nr. 300643-97

Sagsfremstilling:

Ansøger led af følgerne efter en hjerneblødning i form af en halvsidig lammelse. Han havde købt en ny bil med automatgear og specialindretning. Bilen var indregistreret den 8. november 1996. Den 16. januar 1997 var der stillet krav i hans kørekort om specialindretning af bilen. Ved ansøgning af 30. januar 1997 havde han ansøgt om lån, fritagelse for betaling af vægtafgift og støtte til særlige indretninger. I hans

kørekort var der stillet krav om automatisk transmission, letgående styreapparat subsidiært servostyring til betjening med højre hånd, ratknop, kontakter for retningsvisere, lysomskifter, lydsignal og visker/vasker til bekvem betjening. De særlige indretninger var foretaget af autoforhandleren inden leveringen af bilen.

Revaliderings- og Pensionsnævnet gav afslag på støtte til køb af bil, da funktionsevnenedsættelsen ikke havde et sådant omfang, at der efter praksis kunne ydes støtte til køb af bil. Derimod bevilgede nævnet tilskud til særlig indretning til automatisk transmission med et beløb på 15.600 kr. Der henvistes til, at dette kunne ydes, selv om bilen var indregistreret på ansøgningstidspunktet, blot det var sket for under et år siden, jf. bilbekendtgørelsens § 9, stk. 2. Ansøger fik afslag på støtte til de øvrige særlige indretninger, som der var stillet krav om i kørekortet. Nævnet begrundede dette med, at der ikke fandtes at være hjemmel i bekendtgørelsens § 9, stk. 1 til at yde tilskud til disse særlige indretninger, da ændringerne allerede var foretaget på ansøgningstidspunktet.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte, at ansøger ikke havde en sådan funktionsevnenedsættelse, at der kunne ydes støtte til køb af bilen.

Ankestyrelsen tiltrådte yderligere, at der var givet afslag på støtte til særlige indretninger udover den automatiske transmission, som ansøgers bil var forsynet med fra fabrikken, jf. bilbekendtgørelsens § 9, stk. 1 og 2.

Ankestyrelsen begrundede denne del af afgørelsen med, at det er et almindeligt princip i bistandsloven, at ansøgning skal indgives og bevilling modtages, forinden anskaffelsen. Der kan således normalt ikke ydes hjælp, når arbejdet er iværksat, inden bevilling foreligger. Dette princip hviler bl.a. på hensynet til, at kommunen skal have lejlighed til at foretage en vurdering af behov og prisen på udførelsen af arbejdet.

Ankestyrelsen fandt ikke, at der efter de foreliggende oplysninger var grundlag for at fravige dette almindelige princip for så vidt angik de særlige indretninger, som skulle foretages på bilen. Ankestyrelsen fandt således ikke, at installering af de særlige indretninger havde været uopsætteligt. Det fremgik, at bilen med særlige indretninger var indregistreret i november 1996, at kørekortskravene var dateret 16. januar 1997, og at ansøgningen var af 30. januar 1997.

Ankestyrelsen tiltrådte således revaliderings- og pensionsnævnets afgørelse.

Sag nr. 7, j.nr. 300327-99

Sagsfremstilling:

Et 6-årigt barn var bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens § 4. Forældrene valgte at anskaffe en større og dyrere bil i form af en Ford Transit og søgte herefter om tilskud til særlig indretning i form af montering af skinner til fastspænding af kørestol og trinbræt. I familien var der 4 børn.

Ankestyrelsen havde i 1998 tiltrådt en afgørelse, hvorefter barnet ikke var berettiget til støtte til køb af bil udover sædvanlig låneramme efter bilbekendtgørelsens § 6, da der ikke forelå særlige forhold

omkring barnets handicap, som nødvendiggjorde benyttelsen af en større og dyrere bil. Hjælpebidlerne der dagligt skulle medbringes, kunne være i en almindelig bil. Ankestyrelsen oplyste om muligheden for selv at betale differencen, hvis forældrene ønskede at købe en større og dyrere bil. Bilen skulle dog være anvendelig til transport af barnet.

Amtskommunen fandt, at barnets kørselsbehov i forhold til den tidligere afgørelse fra Ankestyrelsen kunne varetages i en almindelig bil. På denne baggrund fandt amtet ikke, at barnet var berettiget til særlig indretning af bil til kørestolsbruger.

Nævnet fandt heller ikke, at barnet var berettiget til den ansøgte særlige indretning. Nævnet lagde vægt på, at der ikke var indtrådt ændringer i forhold til de oplysninger, som allerede forelå ved nævnets oprindelige bevilling af bilstøtte i august 1998. Nævnet anførte, at selvom kommunen havde accepteret bilvalget, måtte nævnet fastholde, at den indretning der blev bevilget i 1998, var at betragte som den nødvendige indretning i en personbil, som ville kunne opfylde barnets behov med lån efter § 4.

Nævnet anførte, at når familien havde købt en kassebil, som for at være sikkerhedsmæssigt forsvarligt indrettet, herefter krævede en anden og dyrere indretning end den, der var hjemmel til at yde i en personbil, kunne denne disposition ikke danne grundlag for tilskud til den særlige indretning, som var en følge af valget ved køb af en anden biltype.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der kan ydes tilskud til særlig indretning af kassebil, som er valgt efter eget ønske, når der er bevilget støtte til køb af bil efter bilbekendtgørelsens § 4, det vil sige indenfor normal låneramme, hvor de ansøgte indretninger ikke var nødvendige.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt ikke at barnet var berettiget til tilskud til særlig indretning i form af trinbræt og skinner til fastspænding af kørestol efter bilbekendtgørelsens § 9, stk. 1.

Ankestyrelsen begrundede afgørelsen med, at de ansøgte særlige indretninger var en følge af forældrenes bilvalg og ikke en nødvendig følge af barnets handicap. Der kunne herefter ikke anses at være hjemmel i bilbekendtgørelsens § 9, stk. 1, til tilskud til særlig indretning, da der efter ordlyden i bekendtgørelsens § 9, stk. 1, lægges vægt på, at der kan bevilges tilskud til nødvendig særlig indretning.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at såfremt forældrene havde anskaffet en bil indenfor den låneramme, som barnet blev tilkendt, ville behovet for den ansøgte særlige indretning ikke være nødvendig.

Ankestyrelsen vurderede, at det forhold at forældrene efter eget ønske havde valgt at anskaffe en større og dyrere bil i form af en Ford Transit kassebil - i stedet for at købe en bil indenfor den bevilgede låneramme efter bilbekendtgørelsens § 4, hvor de ansøgte særlige indretninger ikke var nødvendige - ikke i sig selv kunne begrunde, at barnet var berettiget til tilskud til særlig indretning.

Ankestyrelsen gjorde opmærksom på, at forældrene allerede ved Ankestyrelsens afgørelse af 10. december 1998 blev oplyst om muligheden for selv at betale differencen, hvis de ønskede at købe en større og

dyrere bil. De ansøgte indretninger måtte tilskrives bilvalget og således henføres under prisdifferencen, som forældrene selv skulle betale.

Ankestyrelsen vurderede iøvrigt, at forældrene ved anskaffelse af en Ford Transit kassebil burde kunne forudse, at barnets kørestol m.v. ikke ville kunne anbringes i et afskærmet rum, som f.eks. et bagagerum i en almindelig personbil, og at der således ville blive behov for fastspænding.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.

Sag nr. 8, j.nr. 3000069-07

Sagsfremstilling:

En mand, der var bevægelseshæmmet, søgte i 2006 om lån til udskiftning af sin bil. Ansøgningen blev opretholdt, efter at bilen i mellemtiden var blevet totalskadet.

I overensstemmelse med et tilbud fik manden i 2007 bevilget støtte til køb af bil med standardindretning til kørestolsbruger, i alt 198.000 kr.

Af tilbuddet fremgik det, at en del var standardindretning, der blev monteret og indsat efter at bilen havde forladt fabrikken. Det drejede sig om plan kørestolsbund med skridsikker og rengøringsvenlig vinylbelægning, automatisk lys ved lift og to sæder ved baghjulene med integreret trepunktsele.

Manden fik desuden bevilget tilskud til særlig indretning af bilen med i alt 151.000 kr.

Manden klagede over afgørelsen.

Det sociale nævn ændrede afgørelsen, idet nævnet fandt, at de ovenfor nævnte indretninger var særlige indretninger. Nævnet begrundede afgørelsen med, at det afgørende var, om indretningen var indbygget i bilen efter levering fra fabrikken. Der var i disse tilfælde tale om indretninger, der var udført hos en bilopbygger, og der var derfor tale om indretninger indbygget efter levering fra fabrikken.

Kommunen anførte i sin klage, at standardindretning blev eftermonteret af bilopbygger. Det var praksis i alle kommuner, at standardindretning i nedstolede busser blev beregnet i bilens pris og bevilget som lån.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af afgrænsningen mellem standardindretning og særlig indretning i forbindelse med støtte til køb af bil. Desuden som supplement til principafgørelse O-111-94 og C-11-99.

Afgørelse:

Manden var ikke berettiget til at få dækket montering af 2 sæder ved baghjulene og sæde med integreret trepunktsele som særlig indretning. Manden var berettiget til at få dækket plan kørestolsbund i sin bil med vinylbelægning og automatisk lys ved lift som særlig indretning.

Begrundelsen for afgørelsen var, at de to sæder ved baghjul og sædet med integreret trepunktsele måtte anses for standardudstyr og således ikke var særlige indretninger.

Ankestyrelsen havde ved afgørelsen fundet, at de nævnte ting måtte anses for en del af normal-udstyret i en bil og derfor indgik i det lån, som var bevilget til bilen. Ankestyrelsen havde vurderet, at de nævnte ting måtte anses for typiske eksempler på standardudstyr, der normalt blev leveret og indsat i bilen.

Ankestyrelsen fandt det ikke afgørende for vurderingen af, om de nævnte dele kunne anses for standardindretninger eller særlige indretninger, at de først var blevet monteret i bilen, efter at bilen havde forladt fabrikken.

Ankestyrelsen havde ved afgørelsen endvidere lagt vægt på, at sæderne ved baghjul ifølge det oplyste skulle indsættes som et krav fra Skat i den type bil-model på gule plader, som var købt.

Begrundelsen for afgørelsen om, at kørestolsbund med vinylbelægning og automatisk lys ved lift skulle anses for særlige indretninger i den købte bil, var, at disse indretninger ikke kunne anses for standardudstyr, og at de ikke var indsat fra fabrikken.

Begrundelsen var videre, at indretningerne lettede mandens placering i bilen, og at mandens helbredsforhold i øvrigt talte for det. Ankestyrelsen lagde til grund, at der konkret var tale om nødvendige indretninger for manden, der var kørestolsbruger.

Ankestyrelsen tiltrådte, at elspejle, el-ruder og enkelt passagersæde ikke kunne betragtes som særlige indretninger, da disse ting var indsat i bilen på fabrikken inden levering.

Ankestyrelsen ændrede således det sociale nævns afgørelse.

Sag nr. 9, j.nr. 3000035-08

Sagsfremstilling:

En borger købte et bilsæde til sin bil, inden bevilling fra kommunen forelå.

Kommunen gav afslag på køb af bilsæde og henviste til, at det var et almindeligt princip i serviceloven, at der normalt ikke kunne ydes støtte til anskaffelser, som var foretaget, inden bevilling var modtaget, med mindre den pågældende ydelse ansås for uopsættelig.

Kommunen anså ikke ydelsen for at have været uopsættelig og henviste til Principafgørelse 0-35-99 fra Ankestyrelsen om særlig indretning.

Landsforeningen af Polio-, Trafik- og Ulykkesskadede (PTU) havde vurderet, at et Recardo sæde med nogle ændringer var det billigst egnede sæde, og at borgeren havde været klar over, at der blev indstillet til et specielt sæde, men købte desuagtet et andet brugt sæde.

Det sociale nævn stadfæstede kommunens afgørelse og begrundede afgørelsen med, at borgeren ikke var berettiget til tilskud til særlig indretning i form af sæde, som borgeren selv havde anskaffet, inden bevillingen var modtaget.

Nævnet lagde vægt på, at anskaffelsen af et andet sæde ikke havde været uopsættelig.

Borgeren anførte i klagen til Ankestyrelsen, at han ikke kunne anvende bilen med det sæde, der var i bilen. Da borgeren efter ½ år endnu ikke havde hørt noget fra kommunen, købte han et sæde. Det sæde, borgeren fik bevilget, opfattede borgeren som uanvendeligt.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på at afklare, om princippet i bistandsloven om, at ansøgning skulle indgives og bevilling modtages inden anskaffelsen, fandt anvendelse i forhold til servicelovens § 114 om støtte til køb af bil.

Afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviste sagen til kommunen.

Kommunen skulle træffe en ny afgørelse, om hvorvidt borgeren var berettiget til det købte bilsæde som nødvendig indretning.

Ankestyrelsen fandt, at afholdelse af udgifter til køb af bilsæde, før der var truffet afgørelse om bevilling, ikke i sig selv kunne afskære borgeren fra at få bevilget det ansøgte.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at Ankestyrelsen i Principafgørelse C-22-06 om merudgifter til voksne havde udtalt, at efter det almindelige socialretlige princip, og på baggrund af Ankestyrelsens mangeårige praksis udbetaltes hjælpen i ansøgningssager fra ansøgningstidspunktet.

Ankestyrelsen fandt endvidere, at dette princip også gjaldt i sager om støtte til køb af bil og nødvendige indretninger.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der ikke fandtes nogen lovbestemmelse om, at der ikke kunne ydes støtte til køb af bil og nødvendige indretninger, som var anskaffet eller foretaget, inden bevilling forelå. Ankestyrelsen lagde ligeledes vægt på, at der ikke var holdepunkter for at antage, at princippet i bekendtgørelsen om hjælpemidler og forbrugsgoder kunne udstrækkes til at omfatte støtte til biler og nødvendige indretninger.

Det fremgik af bekendtgørelsen om hjælpemidler og forbrugsgoder, at der normalt ikke kunne ydes støtte til hjælpemidler eller forbrugsgoder, som borgeren havde anskaffet inden bevilling. Det fulgte heraf, at i sager om hjælpemidler og forbrugsgoder skulle en borger således som hovedregel afvente kommunens afgørelse, før borgeren påtog sig en udgift.

Der fandtes ikke tilsvarende bestemmelse i serviceloven eller bekendtgørelsen om støtte til køb af bil, om at der ikke kunne ydes støtte til køb af bil og støtte til nødvendige indretninger, fordi anskaffelsen eller indretningen var sket på et tidspunkt, hvor der endnu ikke forelå en bevilling.

Ankestyrelsen fandt ikke, at Principafgørelse O-35-99 om afslag efter bistandsloven på støtte til særlig indretning foretaget inden bevilling forelå, ændrede herved.

Ankestyrelsen fandt således, at der ikke kunne gives afslag på en bevilling alene med henvisning til, at det ansøgte bilsæde var anskaffet og udgifter afholdt hertil, inden bevilling forelå.

I andre ansøgningssager end sager om støtte til hjælpemidler eller forbrugsgoder kunne en borger derfor godt påtage sig en udgift, efter at borgeren havde søgt kommunen herom, og inden bevilling var modtaget. Borgeren løb imidlertid den risiko, at kommunen gav helt eller delvist afslag, hvorefter borgeren selv måtte afholde udgiften eller noget af udgiften.

Der kunne endvidere være konkrete omstændigheder, der gjorde det vanskeligt for en kommune at vurdere nødvendigheden af en ændring, hvis en borger iværksatte ændringen, således at kommunen ikke fagligt kunne bedømme nødvendigheden af de foretagne ændringer og derfor gav afslag.

Kommunen skulle behandle sagen igen og vurdere, om borgeren var berettiget til det anskaffede bilsæde.